

Slikt de pillen.

Nu gaan zitten wachten...duurt niet zo lang...gewoon een dutje en dan is het voorbij...kerst is voorbij...noemen ze huisvrouwen-vitamientjes. Wat vind je van een slokje om het weg te spelen ?

Doet het.

Hè,hè, dat smaakt lekker...hè, hè, ik voel me hier prima in m'n uppie...zo slecht nog niet. WAT IS ZO SLECHT NOG NIET - DE TIJD DODEN OMDAT JE NIET MET JE-ZELF GECONFRONTEERD WIL WORDEN... EEN STUKJE VAN JE IK DODEN OM MAAR NIET TE HOEVEN HUILEN ? Ik voel me prima, dus wat dan nog...iedere keer doodt het een stukje van je ik...dat is waar...ik ben de tuin in brand aan 't zetten...onder water aan 't zetten...HET ONKRUID ZAL OVERLEVEN EN JE VERSTIKKEN ALS JE HET NIET ERUIT RUKT...WIED HET WEG...BEGIN OP NIEUW. Waarmee ? Waar zou ik mee moeten beginnen...ga de straat op...lopen...rennen...doe iets...wat dan ? Iets...ga die kamer uit...zit daar niet weg te rotten...kijk niet naar dat ding...die stralen zijn dodelijk...het pompt duivelse stralen in je hoofd...misschien is dat wel de fout...ik ga er uit...waar naar toe ? Ik ga naar Clara...binnenvallen bij hun gezellig kerstdiner en zeggen "Hier ben ik, luitjes...Vrolijk Kerstfeest !" Kijk naar hun gezichten, wat zouden ze kunnen doen, me eruit gooien...Nee...ze zullen zeggen "Kom erin, Harry, wat een leuke verrassing...neem iets te drinken, ouwe jongen." Doe ik. Ik zeg "Vrolijk Kerstfeest...ik ben alleen, jullie laten je kalkoen toch zonder mij smaken ?"...zou ik het lef daartoe hebben, vraag ik me af...in ieder geval beter dan hier in je eentje te sterven... wat zou er in het ergste geval kunnen gebeuren...ze zullen me niet overhoop schieten...ik neem nog een paar van die dingen...maakt toch allemaal niets uit...en dan doe ik het...ha, ha, ha, WAT EEN OVERWINNING...DE OPTELSOM VAN JE MOED...BIJ IEMAND AANBELLEN. ja, dat is mijn overwinning...bij iemand aanbellen...de moed te verzamelen iets te doen wat iemand anders als de normaalste zaak van de wereld zou beschouwen en daar heb ik een enorme berg moed voor nodig...wat dan nog...wat maakt het uit...ik moet iets doen ! Eerst opbellen, juist ! Ik bel gewoon op en zeg "Clara, ik kom even een borrel bij je drinken"...en dan zegt zij "Goed, Harry, kom even langs"...Mijn god, het is Jezus Christus' geboortedag. Is hij niet voor ons gestorven ? Wordt er niet van ons verwacht te geven op deze dag...ja...ik bel gewoon op en zeg Vrolijk Kerstfeest en verder niets...en dan zegt zij "Hoe breng je de dagen door ?" en dan zeg ik "ALLEEN STOMME TRUT...ALLEEN EN DOODBLOEDEND AAN HET KRUIS VAN MIJN EIGEN SCHULD" en dan zegt zij "Kom toch een glas sekt drinken."

Op de pillen duidend.

Ik kom niet in de stemming..

Neemt meer pillen.

Eén, twee, drie, vier...vijf...zes...nog een paar...dat is te veel...wat dondert het...hoeveel zijn dat er ? tien, twaalf...ach wat, het is kerstmis...je mag toegeven...ik bel op.

Gaat naar de telefoon, pakt de hoorn van de haak...begint te trillen, kijkt ernaar en probeert een nummer te draaien, draait en verbreekt de verbinding voordat ie overgaat, probeert het nog eens, verbreekt weer.

In Christusnaam, het is maar een telefoontje...zou jij niet blij zijn als iemand jou belde ? Op Eerste Kerstdag...gewoon zeggen "Ik wens je een leuke kerst, Clara"...Nee ! "Vrolijk Kerstfeest, Clara !" Nee. "Raad eens met wie, Clara...zeg, ik hoop dat je een te gekke kerst hebt...ja, ik doe het kalm aan...tuurlijk kom ik even langs...alleen eventjes maar !" Verdomme...die pillen maken me suffig. JE BENT LANGZAAM ZELFMOORD AAN HET PLEGEN BEETJE BIJ BEETJE LANGZAAM DOOD AAN HET BLOEDEN STOP ERMEE...STOP ERMEE...NU...GA DE DEUR UIT...KIJK NAAR DE HEMEL...ZOEK JE MOEDER OP...GA NAAR BED...GIL...SCHREEUW, REN...GA DEZE KAMER UIT. Daal van het kruis af, jochie...maar ik vind het hier leuk...mooi uitzicht...ik ben hoog boven de massa..

Neemt nog meer pillen.

een...twee...drie...vier...vijf...zes...Nee dat is genoeg...dat houdt me voor de rest van de dag in slaap en verder niet...morgen wakker worden en ma opzoeken...kerst is voorbij...ik voel me echt te gek...Hè, Hè, veel beter...heb geen pijn meer...zo voelt het dus aan...dan is het goed...nu ophouden...WAAROM ZOU IK NIET DE HELE HANDEL INNEMEN EN ER VOOR EENS EN VOOR ALTIJD VANAF ZIJN ? DAN IS HET NOOIT MEER KERST...WAAROM ZOU IK HIERMEE DOORGAAN HET VOLGEND JAAR EN HET JAAR DAAROP EN IEDERE DAG EN IEDERE MINUUT...NIET BEETJE BIJ BEETJE STERVEN...DOE HET NU... Dan daal ik af...PRECIES DAT IS HET...NERGENS MEER ACHTER ZIEN TE KOMEN...LAAT DIE PIJN MAAR ZITTEN...DIE ZIT ER...JE HEBT GELIJK, JE BLOEDT LANGZAAM DOOD...DOE HET DAN SNEL. Ach. Aach ! Dat is een

defaitistische gedachte...alleen maar even proeven...een...twee...drie...vier...vijf...zes...en nog een paar...

Slikt ze door.

Lef hebben...doorgaan...niet op het randje stoppen...spring - Aach...ik ben een lafaard...NEE, DAT BEN JE NIET...NU PAS BEN JE DAPPER...HET IS MAKKELIJK HET DOET GEEN PIJN ALS JE NAAR BENEDEN SPRINGT...JE ZULT INSLAPEN...Voor eeuwig...het is verleidelijk...ha, ha...Verdomme, dat voelt lekker aan...wie zal de kat voer geven ? JE LAAT EEN BRIEFJE ACHTER...DE BUREN ZULLEN HEM HEUS NIET LATEN VERHONGEREN. Ik kan het niet...en ma dan...zij zal alleen zijn...zij zal zich zorgen maken. DAT ZAL ZE NIET...ZIJ ZAL HET BEGRIJPEN...JE MOET JE EIGEN LEVEN LEIDEN...Dat is waar...goed zo...ik ben moe, maar het uitzicht is goed...ik kan de massa zien rennen...maar ik ben nog steeds...en de wind likt mijn gezicht...en de zon is warm...daar is Clara ! Zij kijkt...en ze glimlacht...ze is trots...ik hield van Clara...Wow, is me dat een trip...ik zie kleuren...Hé, Clara haalt me eraf...ik kom er makkelijk af...alsof ik eraf geschild wordt...en weg-drijf...

Versuft en verder weg dwalend terwijl de drug zijn uitwerking heeft.

Nu zijn we samen en wandelen we langs het strand ! Kom, Clara, we gaan rennen...ze houdt haar hoofd schuin...haar haar valt als een waterval...ze lacht naar mij...wat zit ze nou te giechelen...grote blauwe ogen...lachende...het begint te regenen en we gaan lekker in de auto tegen elkaar aan liggen ...Oh, dat is lekker...Morgen gaan we weer..

Mijmerend.

We kruipen onder de dekens in de koude slaapkamer en houden elkaar stevig vast...stevig vasthouden, Harry, ik heb het koud...tuurlijk...tuurlijk...Er is geen verwarming in deze kamer...dus blijf bij me...we vertrekken...het donker in...Ha ! Ha ! Daar gaan we...slaap je al, Clara ? Nee ? We gaan op bed ontbijten...en dan... gaan we wandelen...in de duinen en dan zijn we buiten adem en hebben het koud...en we zullen liedjes zingen om warm te blijven, de liedjes die we zo half en half kennen...jij begint...ssst...ga nou slapen...morgen is de grote dag...hou me stevig vast, hou me...ik hou van zoute haring en ladingen bruin brood en sloten koffie...vind je het erg als ik er eentje in bed rook... "Ik hou van je, Harry"... "Ik ook van jou, Clara"... "Hoeveel ?"

"Emmersvol"...het wordt echt koud en de nachten worden korter...

De lichten faden uit en worden kleiner, beschijnen alleen zijn gezicht.

Het is koud, maar we voelen ons best... "Val je niet met je sigaret in slaap, Harry"... "Ik doe hem uit...welterusten"... We zweven in een eideloze nacht...we stijgen...we vertrekken...hou me vast...altijd...hou vast...niet loslaten...je glipt...weg, Clara...je moet me vasthouden...niet weggaan...niet doen...het is koud...het is donker...waar...ben je ? Ik ben alleen.

Harry is dood.